

Abstrakt

Bakalárska práca sa zaoberá analýzou a porovnávaním troch hlavných období vo vývoji ťažby nerastných surovín v kanadskej Arktíde a jej dopadov na domorodých Inuitov, začínajúc 50. rokmi 20. storočia a končiac administratívou premiéra Harpera v rokoch 2006 až 2015. Ťažba nerastných surovín ako prostriedok, cez ktorý vláda podnikala svoju víziu ekonomického rozvoja oblasti zahájeného „Severnou víziou“ premiéra Diefenbakera, sa stala tiež nástrojom na integráciu Inuitov do modernej kanadskej spoločnosti. Zapojenie do systému zamestnania v baniach však malo na populáciu Inuitov hlboké socio-ekonomické následky, ktoré sú v komunitách viditeľné dodnes. Kým však v počiatkoch ťažobných aktivít bol prístup vlády k integrácii pôvodných obyvateľov značne kolonialistický, v druhej sledovanej fáze sa postoj vďaka politickej agitácii Inuitov začal meniť. No hoci sa počas neoliberalnej éry postupne formoval spoločný dialóg a rovnoprávne postavenie inuitskej a majoritnej kanadskej kultúry, federálna vláda naďalej vidí v kanadskej Arktíde najmä jej ekonomický potenciál, zatiaľ čo životné podmienky Inuitov dlhodobo ostávajú na nízkej úrovni.